

Quotidiana Christiani Militis Tesseræ

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

2. Dies Martii. Quod fecit Deus non potest esse malum, si ipse homo non sit sibi malus. Augustinus 24. in Ioan.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

& atroces vitare, Regnum illud perpetuum, ac securum nullo negotio, levi que brachio valuit comparare? Porro et si omne vitæ tempus, futuræ sit seges beatitatis, sunt tamen in eo quædam opportunitates occasionum utrimque maximarum, Deum nobis vel multum demerendi, vel non parum offendendi. Tale fuit Josephi fuga ex adulteræ manibus, quanto periculosior, tanto securior, fortior, & gloriosior: tale Susannæ constantia, certo deliberatæ mortis discrimine, incestorum frangens libidinem. Tales actus Heroici, quibus manu violentâ, affectus charissimos Divinæ obedientiæ jugulamus. Hâc occasione uti oportet, dum licet. Est enim grande Dei beneficium, quævis molestæ pugnæ materia, quia est semen excellentis victoriæ; eam verò tanti quæstus materiam, ut nemo prætereat nisi hebes, & futurus mercator, sic ista Divinæ Bonitatis egregio facto nobis obstringendæ commoda argumenta, nemo, si modò vir fuerit, elabi sibi patietur. Utendum occasione, moneris hoc pœmate:

Ferrum quando calet, cudere quisque valet.

2. DIES MARTII.

Quod fecit Deus non potest esse malum, si ipse homo non sit sibi malus. *Augustinus 24. in Ioan.*

Inclinans ad I.
Perfectionē,
primo decli-
nans à malo.

Cum esses parvulus, didicisti in schola Prisciani, declinare nomina; jã vir factus, disce in schola Christi, declinare

L 2

vicia.

vitia. Prima tibi sit lectio, quàm tradit David: (a) *Declina à malo*. Sed quia multi in censendis malis turpiter hallucinantur, quid sit malum, hic inquirendum. Nostra socordia, ad nihil est diligentior, quàm ad inutilia. Eradicamus herbas, examinamus fibras, scindimus, coquimus, eliquamus, exenteramus feras, inspicimus intestina, distinguimus arterias, summam diligentiam exploramus viscera animalium, & tanquam naturæ laniones exsecamus. Quotusquisque interim, dum omnia extra se cognovit, mentem applicat ut se, quis sit, intelligat? Morborum causas, & naturas inquirere, sumus usque ad pertinaciam solliciti; inspicere, imò vel inquirere naturam boni, & mali, Virtutis, & vitii, minimè sumus curiosi. Pretium hic tandem fuerit operæ, in tanto salutis negotio, omnem impendisse operam. Illud nunc impensè agamus, ne dum animam agemus, intelligamus nos per omnem vitam, actum egisse.

II. Ut quid res sint penitus perspicias; oportet eas non quales videantur, aspiciere, sed quid sint, inspicere. Contrahendæ sunt aulæ rerum, quibus oppansæ latent, ut nudas, suaque sinceritate perspicuas exploremus. Derrahendæ sunt illis larvæ, abstergendus fucus, tollendæ phaleræ, auferendæ bracteæ, sequentes naturam non famam, veritatem, non opinionem: quia plerumque minus sunt quàm videntur. An quia pedalem esse solem autumant imperiti, tu talem esse fateberis? An qui oblatrat lunæ, canis, splendorem detrahit? Multa existimat imperita multitudo esse bona, quæ ex albo bonorum sunt expungenda. Non sit tibi multitudo errantium, pro auctoritate; nec enim

(a) *Psa. 36. 26.*

enim minus errat, qui cum multis errat. Percurre omnia, quæ adorat nostra cupiditas, quibus dedicantur vota, ad quæ referuntur suspiria, quibus consecrantur vigiliæ, unde ambitio suspenditur, quæ invidiam occupant, & quæcunque cum tempore fluunt, & effluunt; reperies ea omnia injustissimè bona dici, falsissimè putari. Lux est quod facit lucidum, calor calidum. Effectus rerum dant titulum rebus. Cur quod te bonum non facit, faciet fortasse pessimum, bonum vocas? imò & putas? Tam erras in titulo quàm in iudicio. Non est bonum, quod non facit bonos. Opes si probos plures, quàm improbos fecerunt, probentur: ipsam vulgus quod vulgò probat divitias, improbat divites, quod pecuniam commendat, pecuniosos condemnat. Sæpissimè se divites malos faciunt, cæteris mala.

III. Deus ex necessitate est bonus, imò ex natura Bonum, & in genere boni, summum, igitur quod fecit Deus non potest esse malum. Si sit igitur aliquod malum, hoc facit homo, quia sibi malus: est portò sibi malus, dum bonis utitur malè. Hoc enim dum agit, aliquid agit, quod honesto, quod rectæ rationi, hoc est Deo repugnat; atque ita secum pugnat. Deus qui est Bonitas, & amat bonos, illis tamen parcissimè tribuit, illa quæ vulgo putantur bona; certè non aliam ob causam, nisi quod non sint bona. Tollit Deus illis bonis reverentiam, dum illa communicat malis, quibus nulla debetur reverentia: ut jam pudeat ea ambivisse, quibus frui, est integrum etiam pessimis. Coge in unum cœtum, omnes illos albæ gallinæ Filios, Saules, Nabuchodonosores, Antiochos, Herodes, invenies eos circumfluxisse naturæ,

& fortunæ bonis, & tamen non tantum fuisse malos, sed malorum pessimos. Quid? an Deus inimicis suis favet, amicis nocet, dū hisce negat, quod illis donat? Non dat Deus nisi perverſis bona, quæ mentē perversunt. Quales sunt congestæ opes, nam ut docet Poëta.

Sape ſolent cenſus, hominis pervertere ſenſus.

3. DIES MARTII.

Primum malum est, esse malum. *Chryſoſt.*
ſerm. 7. de Iejun.

Quid I.
proprie
malum.

HÆc tessera, te docet nulla posse tibi esse mala, si non sis ipse malus. Malum quid sit ut intelligas, in geminas classes necesse est dividas: spectat ad naturam altera, altera ad mores. Naturæ malū est, quod integritati Naturæ, incolumitatiq; adversatur. Sed illud injustè dici malū, convinco ex fine hominis. Certum id est, non ideò te esse in rerum natura, ut rerum sublunarium potiaris. Unde rebus extra te positis carere, non est malū. Hominem te, non pecudem memineris: ideoq; sperne, ne tibi ipsi sis gravis, gravem corporis molem, quæ ad indigna abjicit mentem. Corpus est telluris inutile pondus, & portio tui humilior. Itaq; potièrè tui parte ad cælum & cælestia, ad Deum & Divina, unde genus ipsa ducit, erigere. Animus tibi est non modo ab omni terrena labe secretus, atque adeò extra teli jactū, cum sit liber, & sui arbitrii, sed & Divinæ sapientiæ spirans imago, ac Numinis beneficio, supra omnem naturam conditā evectus ad ipsius Dei Majestatem, ut illi admirabili amoris & intelligentiæ complexu æternam adstringaris. Ille tuus est finis; tuum istud est